

Neergaard), som har udtalt, at Samarbejdet ved Valgene med logisk Konsekvens — logisk Konsekvens, det er noget stærkt — medførte, at man stemte sammen med Venstre paa Præsidiat. Det kan jeg ikke erkende, og det har heller aldrig været Tilfældet. Betingelsen derfor maatte da først og fremmest være, at Regeringspartiet ikke selv kunde vælge Præsidiat — saa var der god Mening deri —, eller ogsaa, at der bestod en bestemt Aftale derom, kort sagt, at der var Grunde eller Forudsætninger derfor. Naar dette ikke var Tilfældet, skønner jeg ikke, hvad Samarbejdet ved Valgene har at gøre med den Slags Ting herinde, Valg af Præsidium o. s. v. Jeg er næsten tilbøjelig til at tro, at hvis man absolut hvert Øjeblik vil demonstrere dette Samarbejde, skader man det; det kan blive generende for Regeringspartiet tidligt og silde at skulle have nogle med, som de slet ikke behøve ved den Lejlighed, navnlig naar det ingen Interesse i strengeste Forstand har for os. Jeg kan derfor ikke erkende denne naturlige Konsekvens. Jeg er nødt til at sige det, fordi det ærede Medlem og jeg ellers efter hans Tale synes at staa nøjagtigt paa samme Standpunkt overfor Regeringspartiet og dets Politik, og hans Udtalelser maatte derfor opfattes som en Bebrejdelse mod den Gruppe, hvis Ordfører jeg har den Ære at være, naar den ikke fulgte den samme logiske Konsekvens. Traditionen herinde er for øvrigt den, at selv om man arbejder sammen paa forskellig Vis, saa stemmer man ikke sammen ved en saadan Lejlighed; naar man dog er absolut forskellige Partier — den Praksis er jeg opdraget til herinde.

Jeg maa gøre en Rettelse overfor det samme ærede Medlem ved denne Lejlighed. Han udtaler tillige i Forbindelse med, at man med logisk Konsekvens maatte gøre disse forskellige Ting: „Hvis det er Tilfældet ved det Formandsvalg, der er foregaaet i Landstinget, at man fra Højres Side nødtigt vilde være med til at risikere at komme til at stemme sammen med Venstre paa Formanden og af den Grund ikke har stemt paa den i Landstinget sidst fungerende Formand, forekommer det mig, at dette ikke er i logisk Konsekvens af, hvad der har fundet Sted ved Valgene, ogsaa ved Valgmandsvalgene til Landstinget.“ Her er det nødvendigt at gøre en Rettelse, skønt det jo er yderst forsigtigt sagt. Vedkommende Taler synes ikke at have vidst Besked med, hvad der er foregaaet oppe i Landstinget; thi han si-

ger: „Hvis det er Tilfældet“; men naar man vil fremdrage den Slags Ting hernede, synes jeg, man har en vis Forpligtelse til at vide, hvad der er foregaaet, navnlig da det ikke er saa vanskeligt at faa at vide. Forholdet med Hensyn til dette Formandsvalg er ganske simpelt det, at Højre havde tilbudt at stemme paa Forpagter Sonne og forespurgt i den Anledning de Frikonservative, om de vilde opstille ham, og dertil svarede disse, at de vilde først undersøge, om Venstre vilde stemme paa ham, ellers vilde de overhovedet ingen opstille. Det er dog i alt Fald et formentlig mindre behændigt Svar ved en saadan Lejlighed. Saa sagde Højre: Ja, de ville altsaa dermed demonstrere, at Samarbejdet med os er dem af mindre Vigtighed end Samarbejdet med Venstre. Dette kan være i god Konsekvens af Stillingen, det siger jeg ikke noget til, men naar Højre saa siger: Javel, saa stemme vi paa vor egen Mand, forekommer det mig ikke, der er nogen som helst Mangel paa Konsekvens i den Fremgangsmaade. Jeg har ment det rigtigt at gøre denne Rettelse, fordi der er mange hernede, navnlig blandt de nye Medlemmer, som ikke have lige let Adgang til at faa at vide, hvorledes den Slags Ting foregaar, og derfor kunde tænke, det var mærkværdigt, saaledes som det blev udtalt af en af Højre hernede, at Højre har stillet sig vrangvilligt med Hensyn til at samarbejde med Venstregruppen. Det er ikke Tilfældet. De vilde med Fornøjelse have stemt sammen med Venstre paa den Formand, naar Forslaget derom var fremkommet paa naturlig Maade.

Saa har jeg et Par Bemærkninger til det ærede Medlem fra Nyborg (Birch). Jeg skal ikke indlade mig paa et Konkurrenceridt om Garnisonsforholdene i Lighed med, hvad den højtærede Forsvarsminister udtalte, da han drog en Sammenligning med den norske Mand, der havde sagt, at der burde være en Station ved en bestemt lille By, for det var en rar lille By, og der boede han. Det kan maaske gælde overfor det ærede Medlem fra Nyborg (Birchs) Udtalelser, ikke overfor mine; thi jeg havde kun anmodet den højtærede Forsvarsminister om her i Tinget at gentage, hvad han havde sagt til den Delegation fra Odense Byraad, som han havde forhandlet med, eller rettere sagt, hvad Bladene have refereret, at han havde sagt. Det er altsaa nu sket, og det er alt, hvad jeg har ønsket. Saa vidt jeg skønner, er der ikke den ringeste Forskel mellem de Udtalelser, den højtærede Forsvarsminister